

kérdőíves vizsgálat során összesen több mint 120 adatközlő válaszait vizsgáltam – ezen adatközlők egy része látta a plakátokat, és így válaszolt, egy része pedig csupán a plakátokon szereplő szövegeket ismerte. A válaszok összevetése után hipotézisem szerint megmutatkozik, hogy hogyan befolyásolja a plakát egésze, illetve a képi tartalom a szövegben megjelenő metaforikus szerkezet jelentését. Emellett ezzel a módszerrel vizsgálom a szlogenben szereplő metaforikus nyelvi kifejezések konstrukciós jellemzőit is.

Deák Ádám (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

Csanád vármegye képviselte az 1843/44. évi országgyűlésen

Előadásomban Csanád vármegye részvételét és szerepét vizsgálom meg az 1843/44. évi országgyűlésen. Vizsgálódásomnak két főbb aspektusa lesz: a követutasítások és a követek felszólalásai a diétán. A követutasításokban foglalták össze a megyék azokat a legfontosabb ügyeket, amiket kötelezően támogatniuk kellett a követeknek. Ez a téma még kevésbé kutatott, így szeretnék rávilágítani arra, hogy a későbbiekben milyen fontos lenne ezeknek a forrásoknak a feltárása. A másik fontos kérdéskör a követek felszólalásai, amiket az országgyűlési naplókban rögzítettek. Ezekből meg lehet tudni, hogy pontosan betartották-e küldőik akaratát. Sorra veszem az országgyűlésen felmerült legfontosabb ügyeket és megvizsgálom azokat az utasítások és a követek felszólalásai alapján. Bánhidy Albert és Kállay Ödön képviselték Csanád vármegyét ezen a diétán, röviden az életútjaikba is betekintést nyújtok.

Krizsán Bálint (Szegedi Tudományegyetem)

A magyar konzervatív mozgalom 1849 és 1859 között

1848-ban egyértelművé vált, hogy a két évvel korábban párttá szerveződött magyar konzervatív csoportosulás programja vereséget szenvedett, és politikailag légüres térbe került. Habár támogatásukról biztosították a magyar kormányt, befelé hűek maradtak elveikhez, és terveket szőttek a forradalom előtti állapotok mielőbbi visszaállítására. A császári hatalom részéről a nemzetiségi mozgalmakkal való óvatos politika, illetve a magyar érdekek figyelembevételének szándéka közeledést eredményezett a konzervatívokhoz. Ennek jegyében az 1848. decemberében Magyarországra betörő császári sereg nyomán kinevezett ideiglenes királyi biztosok a magyar konzervatívok közül kerültek ki, sőt részvételükkel sor került egy titkos magyar bizottság felállítására is 1849. februárjában. Az Ideiglenes Polgári Közigazgatás élére is egy jelentős konzervatív személyiség, Szógyény-Marich László került. A birodalmi vezetés tehát partnerként tekintett a magyar konzervatívokra, ám az olmtüzi oktrojált alkotmány kihirdetése után politikailag ismét súlytalanokká váltak. A „lemondás nélküli hallgatás” időszakában egy részük élesen szembehelyezkedett a